

Henseende har forstaaet sin Opgave anderledes, end jeg troer, at den virkelig nu maa forstaaes; af Arbeidets Omfang og disse Lovfor- slags Talrigheid, Noget, som er fremkaldt ved de givne Tidssomstændigheder, at ville uddrage den Slutning, at der er Spørgsmaal om at foretage en heel administrativ Reform, fore- kommer mig meget uberettiget. Jeg troer, at det Naturlige havde været, om Lønnings- udvalget havde skredet til at behandle Løn- ningsforslagene, som de af Regjeringen ere forelagte, og havde stillet Endringsforslag til saadanne Forbedringer deri, som man mulig- maatte finde, at der kunde være Anledning til at gjøre, og jeg troer, at man med saa meget mere Føie kunde have gjort dette, som der er al Grund til at erkjende, at der fra Regjerin- gens Side ved de nye Lønningsforslags Udar- beidelse er vist en meget væsentlig Bestræbelse baade i Henseende til Besparelser og i andre Henseender for at komme Folkerepresentationen imøde. — Jeg skal nu nævne, hvorfor jeg mener, at der slet ikke kan være Spørgsmaal om for Dieblirket at foretage nogen admini- strativ Reform. Det er for det Første, fordi det virkelig er temmelig paatrængende, at den Uoverensstemmelse imellem vore Lønnings- bestemmelser, som er tilstede deels paa Grund af Søndringen tilforn mellem Sær- ligt og Fælles og deels paa Grund af andre tilfældige Omstændigheder, ophører, men for- nemmelig fordi det i mine Tanker er umuligt at skride til en almindelig Revision og Om- dannelselse af vor administrative Ret, førend Grundlovens § 71 er gjennemført. Nu har Regjeringen nylig nedsat en Commission til Løsning af den Opgave, som Grundloven hen- viser til at skulle skee ved særlig Lov, og det er jo at haabe, at denne Løsning ikke vil lade vente længere paa sig, end Sagens Vigtighed udfor- drer; men allerede nu at ville skride til at om- ordne hele Administrationen, som om Resultatet af denne Løsning allerede forelaa, forekommer mig aldeles urigtigt. Jeg betragter det som en stor Viltsfarelse fra den ærede sidste Talers Side, naar han antager, at to Commissioner, den, som af Regjeringen er nedsat til at gjøre Forslag om Gjennemførelsen af Grundlovens § 71, og den parlamentariske Commission, som

nu foreslaaes nedsat af Folkethinget, kunde kunne arbejde Haand i Haand i dette Stykke; jeg troer, at den sidste Commission meget snart vilde komme til det Resultat, at den maatte lade sine Arbeider hvile, indtil den kjennte Re- sultatet af den anden Commissions Arbeider. Det Høieste, den kunde gjøre, var at søge at erhverve forskjellige factiske Oplysninger, stati- stiske Data osv., men, vel at mærke, de ere ikke og ville ikke være af anden Bessaffenhed, end at Regjeringen med saa Ugers, maastee med saa Dages Frist, vil være istand til at meddele Alt, hvad der i saa Henseende forlanges. Dette behøver altsaa ikke en parlamentarisk Commis- sion at tilveiebringe. Skal en saadan Com- mission kunne arbejde med noget Held, kan det ikke nytte, at den kalder Folk for sine Skranker, som kunne antages at have Indsigt i forskjellig administrativ Retning, anmoder dem om at sige deres Meninger, fører disse til Protocols og saaledes samler en stor Skare af forskjellige Oplysninger, som maastee gaae i heelt forskjellige Retninger. Skal en parla- mentarisk Commission med Held kunne lede Undersøgelsen i denne Henseende, saa er det nødvendigt, at den har et Maal for Die, at den, forinden den gjør sine Spørgsmaal, veed, hvor den vil hen med dem, og hvortil den vil benytte Svarene derpaa. I modsat Fald faaer man ikke Andet end et storartet Materiale, som til Syvende og Sidst vil være af ringe prak- tisk Brugbarhed, idet den Ene svarer i Ost og den Anden i Vest, saa at man kun har nogle Oplysninger, der, i det Mindste tilflyneladende, ikke harmonere med hverandre, og hvori det vil være vanskeligt at tilveiebringe nogen Har- moni. Det kan ikke undgaaes, at naar Grund- lovens § 71 om Retspleiens Søndring fra Forvaltningen skal gjennemføres, vil dette ud- øve en meget væsentlig Indflydelse paa hele vor administrative Ordning. En meget be- tydlig Indflydelse paa denne vil der maastee ogsaa kunne udøves ved Gjennemførelsen af de nye Communallove i nogle Aar, men man maa afvente disse Resultater. Det er temmelig vist, at Retspleiens Søndring fra Forvaltningen strax maa udøve en væsentlig Indflydelse paa Underøvrighedernes Stilling, og det er høist sandsynligt, for ikke at sige vist, at den ogsaa